

บทคัดย่อ

T 144084

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมาย เพื่อศึกษาระดับการรับรู้ ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับการรับรู้ของบุคลากรทางการแพทย์ต่อแนวทางในการปฏิบัติตามโครงการหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า และค้นหาตัวพยากรณ์ ที่สามารถพยากรณ์การรับรู้ของบุคลากรทางการแพทย์ต่อแนวทางในการปฏิบัติตามโครงการหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า โดยจำแนกตามตัวแปรดังนี้ คือ ตัวแปรด้านประชากร ได้แก่ เพศ อายุ อาชีพ ระดับการศึกษาสูงสุด และประสบการณ์ในการทำงาน ตัวแปรด้านปัจจัยภายนอก ได้แก่ จำนวนแหล่งข้อมูลข่าวสารที่ได้รับรู้เกี่ยวกับโครงการหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า ตัวแปรด้านปัจจัยภายใน ได้แก่ ระดับความรู้เกี่ยวกับโครงการหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า และทัศนคติต่อโครงการหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า โดยศึกษากับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นบุคลากรแพทย์และพยาบาลวิชาชีพที่ปฏิบัติงานในโรงพยาบาลสังกัดสำนักงานการแพทย์ กรุงเทพมหานคร ทั้ง 4 แห่ง ได้แก่ วิทยาลัยแพทยศาสตร์กรุงเทพมหานครและวชิรพยาบาล โรงพยาบาลกลาง โรงพยาบาลตากสิน และโรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์ ในปี พ.ศ. 2546 จากจำนวนประชากรทั้งหมด 2,542 คน และกลุ่มตัวอย่างมาจำนวน 364 คน โดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย เป็นแพทย์ จำนวน 40 คน และเป็นพยาบาลวิชาชีพจำนวน 306 คน เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบสอบถามที่ใช้วัดระดับการรับรู้ของบุคลากรทางการแพทย์ของโรงพยาบาลในสังกัดสำนักงานการแพทย์ กรุงเทพมหานครต่อแนวทางในการปฏิบัติตามโครงการหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ สถิติการหาค่าความสัมพันธ์โดยใช้สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน และสถิติการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ

ผลการศึกษาปรากฏว่า

1. บุคลากรทางการแพทย์ของโรงพยาบาลในสังกัดสำนักงานการแพทย์ กรุงเทพมหานครมีระดับการรับรู้ต่อแนวทางในการปฏิบัติตามโครงการหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้าอยู่ในระดับปานกลาง
2. ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการรับรู้ของบุคลากรทางการแพทย์ของโรงพยาบาลในสังกัดสำนักงานการแพทย์ ต่อแนวทางในการปฏิบัติตามโครงการหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า ได้แก่

จำนวนแหล่งข้อมูลข่าวสารที่ได้รับรู้เกี่ยวกับโครงการหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า ระดับความรู้เกี่ยวกับโครงการหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า และทัศนคติต่อโครงการหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้ามีความสัมพันธ์ทางบวกกับการรับรู้ของบุคลากรทางการแพทย์ของโรงพยาบาลในสังกัดสำนักงานการแพทย์ ต่อแนวทางในการปฏิบัติตามโครงการหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .01 ส่วนตัวแปรที่ไม่มีมีความสัมพันธ์กับการรับรู้ของบุคลากรทางการแพทย์ของโรงพยาบาลในสังกัดสำนักงานการแพทย์ ต่อแนวทางในการปฏิบัติตามโครงการหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า ได้แก่ เพศ อายุ อาชีพ ระดับการศึกษาสูงสุด และประสบการณ์ในการทำงาน

3. ตัวแปรที่สามารถพยากรณ์การรับรู้ของบุคลากรทางการแพทย์ของโรงพยาบาลในสังกัดสำนักงานการแพทย์ ต่อแนวทางในการปฏิบัติตามโครงการหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า โดยเรียงลำดับจากมากที่สุดไปหาน้อยที่สุด ได้แก่ ทัศนคติต่อโครงการหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า ระดับความรู้เกี่ยวกับโครงการหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า และจำนวนแหล่งข้อมูลข่าวสารที่ได้รับรู้เกี่ยวกับโครงการหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า ซึ่งตัวแปรทั้ง 3 นี้ สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของการรับรู้ของบุคลากรทางการแพทย์ ได้ร้อยละ 23.90 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .01

4. สมการที่สามารถพยากรณ์การรับรู้ ของบุคลากรทางการแพทย์ของโรงพยาบาลในสังกัดสำนักงานการแพทย์ กรุงเทพมหานครต่อแนวทางในการปฏิบัติตามโครงการหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .01 ดังสมการต่อไปนี้

4.1 สมการที่สามารถพยากรณ์การรับรู้ของบุคลากรทางการแพทย์ ต่อแนวทางในการปฏิบัติตามโครงการหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า โดยใช้คะแนนดิบ

$$Y = .230 + 2.636 (\text{ทัศนคติต่อโครงการหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า}) + 1.588 (\text{ระดับความรู้เกี่ยวกับโครงการหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า}) + 1.373 (\text{จำนวนแหล่งข้อมูลข่าวสารที่ได้รับรู้เกี่ยวกับโครงการหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า})$$

4.2 สมการที่สามารถพยากรณ์การรับรู้ของบุคลากรทางการแพทย์ ต่อแนวทางในการปฏิบัติตามโครงการหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า โดยใช้คะแนนมาตรฐาน

$$Z = .238 ((\text{ทัศนคติต่อโครงการหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า}) + .310(\text{ระดับความรู้เกี่ยวกับโครงการหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า}) + .180 (\text{จำนวนแหล่งข้อมูลข่าวสารที่ได้รับรู้เกี่ยวกับโครงการหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า}))$$